

Jaargang 7, nr. 9, oktober 2022

Baoken

Kerkblad voor Bathmen-Okkenbroek

- » Uit de kerkenraadsvergadering
- » In gesprek over geloven met ...
- » Foto-impressies van de
Boerderijdienst en de Startzondag

Protestantse Gemeente
Bathmen - Okkenbroek

De zomer lijkt toch echt voorbij. Na de startzondag zijn alle activiteiten weer volop gestart. Vergaderingen, gespreksgroepen, Cantorij, vespers, meditatie, de kerkruimtes worden weer goed gebruikt. Aanrader voor wie een ruimte wil reserveren: check de agenda of informeer via verhuur@kerkbathmenokkenbroek.nl.

Met het Baoken in de hand kunt u niet alleen vinden welke activiteiten er zijn, ook verslagen en foto-impressies van activiteiten die zijn geweest. Wat een sfeervolle boerderijdienst! En een gezellige startzondag.

Verder in het Baoken natuurlijk onze vaste rubrieken: een overweging geschreven door één van de pastores uit het werkverband Deventer, bijdragen van ons eigen pastoresteam, de vreugde voert ons naar dit huis. De titel "Anouk van Luik in gesprek met ..." hebben we iets uitgebreid en heet nu: "Anouk van Luik In gesprek over geloven met ..." Gert Wijnstok is de eerste die aan het woord komt. En zo te lezen was het (weer) een goed gesprek.

Tijdens onze vakantie in Ierland vonden we een monumentje met een tekst over hoop (zie foto).

We hopen dat we in de waken op woensdagavond iets van die hoop kunnen uitstralen in deze tijden van zorgen en problemen voor velen. Zorgen om de toekomst, over hoe op dit moment rond te komen, over de tegenstellingen in onze samenleving, over de oorlog in Oekraïne.

Janneke van Schooten

Kijk ook eens op: <http://www.kerkbathmenokkenbroek.nl>
Reacties kunt u sturen naar:
redactie@kerkbathmenokkenbroek.nl

Inhoud

Jaargang 7, nr. 9, oktober 2022

2	Inhoud en redactie
3	Overweging
4-5	Kerkenraad
6-7	Pastoresteam
8-9	In gesprek over geloven met
10-11	Kerkrentmeesters
12	Foto-impressie Boerderijdienst
13	Foto-impressie Startzondag
14	Contactpersonen
15	Diaconie/ZWO
16-17	In Memoriam
18	Rond het Kerkelijk erf
19	De vreugde voert ons naar dit huis
20	Kinderkerk ~ Getrouwd
21	Bij de Vieringen
22	Vieringen
23	Colofon
24	Strip Dominee de Heer

Bij de voorpagina:

Ties en Roy, tijdens de Boerderijdienst.

Foto: Otto Westra

Actieve hoop

Begin september ben ik op het strand bij Rockanje. Volop zon, zee en... zand. Zand dat al gauw overal in en aan zit. Het zand schuurt, maar spoelt van me af als ik het water in ga. Via het zand gaan mijn gedachten naar 'dat wat schuurt in het leven'. De crises van deze tijd: de droogte, het veranderende klimaat, de impact op de natuur, de vluchtelingen ... dat spoelt minder makkelijk van me af. Op het strand vind ik een oesterschelp. Wat doet een oester wanneer een zandkorrel de schelp binnendringt en pijn doet aan het weke lijf? De oester komt in actie en scheidt een parelmoerachtige substantie uit die de zandkorrel bedekt. Het gevolg ... een parel.

Ik ervaar de enorme gevolgen van klimaatverandering als 'indringend'. Toch blijf ik hoop houden. Hoop dat wij mensen ons op een andere manier tot de natuur gaan verhouden. Niet langer als heersers die de natuur naar onze hand proberen te zetten, of rentmeesters die op afstand staan van de natuur, maar als mensen die beseffen zelf deel uit te maken van de natuur. Zoals Albert Schweitzer zo mooi zei: 'Wij zijn leven dat leven wil te midden van leven dat leven wil.' Is mijn hoop niet naïef, onrealistisch? Ik denk aan de woorden van Vaclav Havel. Hij zei over hoop in moeilijke tijden: 'Hoop is niet hetzelfde als optimisme; evenmin de overtuiging dat iets goed zal aflopen. Het is de zekerheid dat iets zinvol is onafhankelijk van de afloop, onafhankelijk van het resultaat.' Echte hoop is een perspectief dat in beweging brengt.

Gevoelens van machteloosheid en moedeloosheid vanwege de omvang van problemen kunnen maken dat we liever wegstaren uit angst eraan onderdoor te gaan. Ecofilosofe Joanna Macy – ik volg haar al jaren – schrijft daarover in haar boek 'Actieve hoop'. Zij nodigt daarin uit om onze pijn en verdriet om wat er niet goed gaat in de wereld te eren. De pijn is een opening naar een groter gevoel van zijn, van verbonden zijn. Dat we geraakt worden, komt voort uit onze verbondenheid met al wat leeft en onze liefde daarvoor. Wanneer we onze pijn ontkennen of onderdrukken, dan ondermijnen we ook onze kracht om bij te dragen aan heling. Actieve hoop is ons laten raken door de schoonheid van het leven en de bedreiging daarvan onder ogen zien. Het is zelf de verandering zijn die je in de wereld wilt zien.

Terug naar het beeld van de oester. Het is verleidelijk om bij alle indringende berichtgeving over wat er niet goed gaat in de wereld onze schelp te sluiten. Soms is het nodig om ons even terug te trekken, maar in beweging komen voor wat je belangrijk vindt, geeft zin. Je richt je aandacht op wat je wél kunt doen. De parel in de oester is voor mij een mooi symbool. Een zandkorrel die schuurt en pijn doet, kan met de nodige inspanning worden omgetoverd tot een parel. Mij geeft dat hoop.

*Ds. Anna van der Maas
geestelijk verzorger Deventer Ziekenhuis*

Een plaats voor iedereen?

Onlangs werd ik verrast door een vraag van iemand waarom bij de kerk in Colmschate de regenboogvlag wel regelmatig uithangt en bij de kerk in Bathmen niet. Vervolgens kwamen we in gesprek over seksualiteit en genderdiversiteit en of er in kerken voor dat onderwerp ook ruimte is. En in hoeverre een regenboogvlag ophangen iets zegt over hoe je als kerk daarmee ook ruimte biedt aan mensen met andere seksuele geaardheid.

Dat gesprek heeft mij wel aan het denken gezet. Enerzijds is er geen discussie over de ruimte die we als kerk willen bieden voor iedereen, ongeacht sekse of gender. Maar kennelijk slagen we er nog niet erg goed in om dat ook kenbaar te maken aan mensen buiten onze kerkelijke gemeente. En, bedacht ik me, dat kon wel eens voor veel meer onderwerpen gelden dan alleen sekse en gender. Hoe actief bieden we een plek aan vluchtelingen? Staan we open voor mensen die door de energieprijzen en inflatie in de knel dreigen te komen? En hebben we een werkelijk luisterend oor voor zowel de zorgen van boeren over hun toekomstperspectief als voor de zorgen van mensen over de achteruitgang van de natuur en ons klimaat?

De verhalen die we in de Bijbel lezen over Jezus maken duidelijk dat bij Hem plaats was voor iedereen om zijn of haar zorgen te delen. En dat werd rondverteld zodat de mensen dat wisten en naar hem toe kwamen. Zo ligt er ook voor ons als kerk een uitdaging om ook buiten onze eigen kring bekend te maken dat er in onze geloofsgemeenschap en onze kerken voor iedereen plaats is. Om zorgen te delen, elkaar te ontmoeten en elkaar tot steun te zijn. Een plaats voor iedereen! Wat mij betreft een mooie titel voor ons nieuwe beleidsplan.

Frits Mandersloot

PREDIKANTEN

GERT WIJNSTOK

werkdagen:
maandag, dinsdag, vrijdag

tel. 06 104 598 83

predikant@kerkbathmenokkenbroek.nl

HANNEKE DIERMANSE

werkdagen:
dinsdag, woensdag, donderdag

tel. 06 125 302 81

KERKELIJK WERKER

HANNEKE OVERDUIN

werkdagen:
maandag, dinsdag en donderdag

tel. 0570 - 85 46 52

mob. 06 509 681 34

hanneke.overduin@gmail.com

Uit de kerkenraadsvergadering

Beleidsplan

Er is al een aantal keren gemeld dat we aan een nieuw beleidsplan invulling willen en moeten geven. We hebben nu tot de volgende stap daarin besloten. Na gesprekken in de diverse taakgroepen en colleges en rekening houdend met de inbreng tijdens gemeenteavonden zijn een paar hoofdlijnen vastgesteld. We hebben uitgesproken als opdracht te zien bij te dragen aan een 'gezonde en levende' gemeenschap, zowel in het dorp ('gemeenschap buiten') als binnen onze eigen 'kerkmuren' ('gemeenschap binnen').

Om hier ook concreet mee aan de gang te kunnen gaan is een kerngroep Tafelgesprekken ingesteld. Ankie Borger, Geke Veldwachter, Jorianne Pol, Theo Overduin, Frits Mandersloot en Gert Wijnstok bemensen deze kerngroep. Opdracht is om met allerlei partijen en organisaties in onze dorpen in gesprek te gaan over de vraag wat er nodig is voor een sterkere gemeenschap. En wat de rol van onze geloofsgemeenschap daarbij kan zijn. Daarnaast zullen colleges en taakgroepen nadenken over invulling van hun jaarlijkse werkplannen rondom dit thema. En tenslotte willen we ook kijken in hoeverre we kunnen leren van andere gemeenten die een zelfde weg bewandelen. We hebben tegen elkaar gezegd dat we een beperkt aantal acties goed willen doen, indachtig het motto 'Niet het vele is goed, maar het goede is veel'.

Gebruik kerkgebouwen

We hebben ook gesproken over het toekomstig gebruik van onze kerkgebouwen.

Belangrijke input daarvoor vormde natuurlijk de rapportage van de Verkenningcommissie Kerk Okkenbroek en de inbreng van velen op de gemeenteavonden.

De kerkenraad heeft de volgende richting bepaald.

Allereerst hebben we geconcludeerd dat het hebben van een vierplek in beide dorpen van groot belang is voor onze geloofsgemeenschap. En het is voorlopig ook financieel niet noodzakelijk een kerkgebouw te sluiten. Daarom heeft de kerkenraad besloten dat bij verdere uitwerking van plannen uitgegaan moet worden van beschikbaarheid van beide gebouwen voor onze kerkelijke activiteiten. Dat zo'n besluit niet voor de eeuwigheid is, zal duidelijk zijn. De kerkenraad denkt dat het goed is elke 5 jaar hier met elkaar goed over na te denken.

Ook is besloten dat gekeken moet worden in hoeverre verhuur van het kerkgebouw in Okkenbroek (in combinatie met kerkelijke activiteiten) op een structurele basis haalbaar is. En dat verkend zal moeten worden welke aanpassingen in de gebouwen eventueel hiervoor nodig zijn, waarbij met name gekeken zal worden naar keukens en sanitair.

Tenslotte vindt de kerkenraad het noodzakelijk te verkennen hoe we in de toekomst om willen gaan met de pastorie in Okkenbroek en het omliggende erf. Het perceel biedt mogelijkheden voor ontwikkeling van enkele woonlocaties. Hetzelfde geldt voor het perceel grond in Bathmen achter de oude pastorie, dat in eigendom is van onze gemeente.

Oogappels

Regelmatig kom ik op boerderijen waar meerdere generaties van een familie op hetzelfde erf wonen. Opa en oma wonen aan de ene kant van de verbouwde boerderij en de kinderen en de kleinkinderen aan de andere kant.

Of er is geruild met de woning en een nieuw huis erbij gezet. Er is betrokkenheid op elkaar en men leeft met elkaar mee. De kleinkinderen weten opa en oma te vinden en vallen soms zomaar even binnen met hun verhalen.

Ik moest hieraan denken bij de serie 'Oogappels-puberstress en ouderleed' die weer te zien is op de televisie. Ruim 1,7 miljoen mensen zaten afgelopen woensdagavond weer aan de buis gekluisterd voor de start van het vierde seizoen van deze populaire BNNVara-serie. In Oogappels volg je vier gezinnen in een middelgrote Nederlandse stad. Hun kinderen zitten op dezelfde middelbare school. De ouders hebben allen zo hun eigen manier van opvoeden. Maar voor hen allemaal geldt dat ze de lat voor zichzelf én hun oogappels heel hoog leggen: het leven moet vooral perfect zijn. Maar wat als je kinderen verre van perfect zijn en je zelf eigenlijk ook maar wat aanklungelt? In de serie komt dan ook zo'n beetje alles voorbij wat je je bij ouders en pubers kunt voorstellen: van stress, sociale media en prestatiedruk tot het experimenteren met seks en drugs.

De maatschappelijke druk op ouders om de opvoeding van hun pubers méér dan goed te doen, is voor heel veel mensen herkenbaar. Ontroerend vind ik de rol van de grootouders in de serie. Met enige afstand becommentariëren

zij hun kinderen en kleinkinderen en daarmee ook de huidige tijdgeest; ze kijken ons daarbij recht aan in de ogen.

Het is een ijzersterke vorm, want je voelt je als kijker onmiddellijk aangesproken. Ze relativeren en zijn mild voor de jongste generatie en denken terug aan hun eigen jeugd.

In dit nieuwe seizoen gaat Gert in het kader van het jaarthema 'aan tafel' twee keer per maand aan tafel op erven waar meerdere generaties samenwonen.

Hij is benieuwd naar hoe het is om als meerdere generaties op het familie-erf te leven. Misschien zijn er wel typische familiegebruiken of andere verhalen te delen. En nee, die maaltijden hoeven geen 'zware kost'-gesprekken te zijn maar ontmoetingen om elkaar op een gezellige manier een beetje te leren kennen.

Zo mijmerde ik al weg bij de eerste aflevering van Oogappels en verheug me nu al weer op het vervolg. Kijkt u mee?

Ds. Hanneke Diermanse

'Stevig staan in een kwetsbare wereld'

Dat was de titel van het boek dat ik in de zomervakantie heb gelezen. Het is geschreven door Claartje Kruijff (in 2017 was zij Theoloog des Vaderlands). Dit boek dateert uit 2020. Toen werden we met de eerste coronacrisis geconfronteerd, maar van de oorlog in Oekraïne was nog geen sprake en ook het stikstofprobleem leek nog kleiner evenals de problematiek rondom vluchtelingen, huizenverkoop, energiekosten en de economische malaise. We kunnen dus wel stellen dat onze wereld in kwetsbaarheid alleen maar is toegenomen.

Hebben we, voor wat betreft onze levenshouding in deze chaotische wereld, dus wat aan dit boek? Ik vind dat zeker! Want het onderstreept het belang van een leven in verbinding met elkaar en het besef dat ons kleine persoonlijke verhaal is ingebed in een groter verhaal. Namelijk het verhaal van God met de mens.

Een klein voorbeeld hiervan: *God vraagt in het eerste Bijbelboek aan de mens: 'mens, waar is je broer?' De wedervraag die de mens dan stelt is: 'ben ik mijn broeders hoeder?'* God laat de mens zelf ervaren dat dit zo is. Want van betekenis zijn door van onszelf te delen, vergroot ons geluksgevoel en dát is niet voor niets: het brengt ons dichter bij wie we willen zijn en bij onze bedoeling.

Het besef van een grotere solidariteit en een onderling verbond dat er is en dat mij draagt, vergroot mijn zelfvertrouwen en maakt mij minder angstig: als ik buiten de boot val, is er vast één die mij ziet. (aldus Claartje Kruijff).

Aan dit boek moest ik denken tijdens **de startzondag** op 11 september j.l. Op mijn vraag waar we het meest bang voor zijn, hoorde ik veel angst en zorg om de kwetsbare wereld waarin we leven. Tegelijkertijd hoorde ik mensen zeggen dat ze blij waren om het hier in de kerk met elkaar aan tafel te kunnen delen.

Dat dit hen opluchtte en kracht gaf. Ze ervoeren gemeenschap met elkaar!

En dát deed me weer denken aan die andere tafel: de tafel van het laatste avondmaal. Jezus, weerloos als nooit tevoren, deelde van zijn leven aan zijn vrienden. Wat een krachtig beeld. Onze zwakte, onze weerloosheid op tafel leggen, open en bloot, en niets meer te verliezen hebben. Wat kan een ander je nog aandoen dan? Misschien is het weerloze wel het krachtigste wat we hebben. Het weerbaarste.

Misschien had het boek van Claartje Kruijff daarom ook wel de omgekeerde titel kunnen dragen: **'Samen kwetsbaar durven zijn in een wereld vol chaos zorgt voor kracht en ontmoeting met de (A)nder'.**

Hanneke Overduin

Gert Wijnstok

Ik ben veel meer mezelf geworden. De bedding die ik van huis uit heb meegekregen heeft me geholpen om verder te stromen. Geloven is niet zozeer zaak van de ratio, van het hoofdkantoor zoals een collega van me dat noemt, geloven doe je met alle zintuigen, is voor mij intuïtief. In plaats van rationeel te denken over God, verken ik liever waar God gebeurt of kan gebeuren. God houdt een mogelijkheid open. En dat werkt ook andersom. Waar mogelijkheden ontstaan is God.

De relevantie ervan wordt alleen maar groter, in deze tijd waarin tegenstellingen zich lijken te verharderen. Mogelijkheden verkennen om er met elkaar uit te komen, daar gaat het om. Mijn rol als predikant is niet om leerstellingen te brengen, alsjeblieft niet. Ik ben eerder een gids op die zoektocht naar mogelijkheden. Ik ben geen bron van wijsheid maar kijk mee waar bronnen zijn. Ik ben in de loop der jaren in geloofstaal veel minder uitgesproken geworden. Elke taal is voorlopig. En het bijzondere is, in het niet-weten kom ik dicht bij de essentie, bij het geheim.

Bijna dertig jaar ben ik nu dominee en ik heb er geen dag spijt van. Terwijl ik in de constellatie van weleer het nog geen tien jaar zou hebben volgehouden. De gereformeerde kerk vond ik heel rationeel en dogmatisch. En zelfs beschadigend voor mensen die andere wegen wilden verkennen zoals Cees den Heyer. Ik ben steeds meer mijn eigen weg gegaan.

Hoofdpijn helpt me daarbij, als signaal. Ik heb het zelden, maar ik krijg het bijvoorbeeld als ik dogmatische teksten moet bestuderen. Dat moet ik dus niet doen. Zonder spiritualiteit, zonder persoonlijke innerlijke ervaring, is het voor mij betekenisloos.

Zelf heb ik een ander mens nodig om God te laten gebeuren. Er zijn kluizenaars die dat kunnen, maar dat is niet mijn weg. Medemenselijk verhoud ik me tot een veel grotere werkelijkheid. Al is de mens als centrum van het universum heel schadelijk voor de natuur gebleken. Ik vind mijn werk buitengewoon inspirerend. In contact zijn met mensen, in de dorpen zoeken naar bronnen, wandelen in de natuur, de wind in mijn gezicht voelen. Het kolkt en ik weet soms niet van ophouden.

De zomervakantie was als een lange sabbat, even ophouden. We waren voor het eerst alleen met ons jongste kind in Dwingeloo, een plek waar we graag komen. Er was niets nieuws, alles was vertrouwd en dat was heerlijk. Daarna met alle kinderen in Breskens.

Hanna, onze tweede die nooit in Bathmen heeft gewoond, verwoordde het zo mooi: "Hier hebben we allemaal dezelfde focus." En daarna waren er nog tien eindeloze dagen vrij. Vakantie is het echte leven, je hoeft alleen maar te zijn, niets hoeft. Maar ik vind het fijn om nu weer uitgedaagd te worden, creatief te zijn, te puzzelen om het allemaal voor elkaar te krijgen. De opening van het seizoen op startzondag was veelbelovend. Aan tafel, het thema van dit jaar, ontstaat voelbaar verbinding tussen mensen.

'Mens, waar ben je?' Dat is de allereerste vraag in de Bijbel. De mens als kwetsbaar wezen wordt tevoorschijn geroepen. Waar ben je, en wie ben je? Zit er verschil tussen het verhaal dat je jezelf vertelt en het eigenlijke verhaal? Het helpt je levensstroom als je de unieke mens kunt zijn die je bent. Met al je talenten en schaduwkanten. Hoe maakbaar is het leven? We kunnen niet alles zelf, als groep zijn we sterker en een groep kunnen we tot op zekere hoogte maken. Maar ook dan stuiten we op grenzen, van binnen of van buiten. Corona heeft het vertrouwen in elkaar onder druk gezet, je zag opeens hoe kwetsbaar we zijn als samenleving. Religie heeft wat te bieden, onder onze voeten en boven ons hoofd. Ze houdt ons op de grond, door het inzicht dat het nu eenmaal bij het leven hoort, er zijn grenzen aan de maakbaarheid. En ze biedt hoop door de blik op andere mogelijkheden.

Voor mij is geloven een vanzelfsprekende bedding, waar mijn stroom doorheen stroomt. Net als een rivier meandert en haar bedding verlegt in de loop der tijd, zo zie ik mezelf ook in de stroom van de tijd. De familie van mijn vader kwam nog armer uit de Tweede Wereldoorlog dan ze erin ging, nadat ze eerder al in armoede vanuit Friesland in de richting van Amsterdam was verhuisd. Mijn vader kon goed leren maar studeren was voor 'kleine luyden' nog een brug te ver. Hij was graag dominee geworden maar werd meester op een lagere school, later docent algemeen vormend onderwijs.

Hij was ook een politiek mens, actief in de ARP en later het CDA; zo werd hij wethouder in Vlaardingen. In de avonduren ging hij dan toch nog studeren, werd directeur ouderenwerk in Maassluis, en een vergader-tijger in de kerk. We zaten eens samen in een kerkelijke vergadering en hij straalde van trots op mij, zijn zoon de dominee. Hij was vaak voorganger in de kerk en is als halve dominee gestorven. Geen wonder dat ik als jongetje van zeven al dominee wilde worden, daar zal zeker wat overdracht hebben plaatsgevonden. Ik was het oudste kind, heb nog twee jongere broers. Mijn vader was vaak weg en ik voelde me in die tijd zijn plaatsvervanger, was ook de vertrouweling van mijn moeder. Niet zo goed voor een kind in de pubertijd, denk ik terug. Ik heb mijn vader altijd gemist en eerlijk gezegd heb ik hem dat lang kwalijk genomen. En toch heb ik mijn eigen weg gevonden en vind die nog steeds meer. Zo ben ik begonnen met blokfluitles twee jaar geleden. Muziek kan je aanraken, goddelijk zijn. Ik vind het geweldig om dat te kunnen!

Toren in de steigers

Het groot onderhoud van 'onze' toren van de kerk in Bathmen is van start gegaan en gaat ca. twee maanden duren.

In opdracht van de gemeente Deventer is gestart met een grote onderhoudsbeurt aan de Bathmense kerktoeren. Hoofdaannemer is ons plaatselijk bouwbedrijf Hillebrand. Het timmerwerk en onderhoud aan/vervanging van enkele trekbalken neemt Hillebrand zelf ter hand. Andere, meer specifieke werkzaamheden zoals herstel oude voegen, vergulden en schopperen kruis en haan, aangieten balkkoppen en schilderwerk klokkentoren wordt door gespecialiseerde onderaannemers gedaan.

Het woordje 'onze' staat trouwens niet zomaar tussen leestekens. De toren is namelijk niet van onszelf als kerkgemeenschap. Het gehele kerkplein is eigendom van de PG Bathmen-Okkenbroek inclusief het kerkgebouw en de pastorie, maar de toren niet. Die is tijdens de tijd van Napoleon ingelijfd door de Staat (burgerlijke gemeente). Die situatie is nooit teruggedraaid.

Gelukkig zijn onze contacten met de toenmalige gemeente Bathmen en nu de gemeente Deventer altijd prima geweest. Ook nu is er, meestal rechtstreeks via bouwbedrijf Hillebrand, voortdurend goed overleg over het plan van aanpak en wordt er rekening gehouden met het reguliere gebruik van de kerk.

Wim Scholthof
Kerkrentmeester

*Napoleon heeft overal in den lande hoge torens ingelijfd.
Hij gebruikte ze als uitkijktoren en als herkenningspunt.
In die tijd zijn veel kerkgemeenschappen het eigendom van hun toren kwijtgeraakt.
Zo ook Bathmen.*

Naar het café

*Elke dinsdagavond kun je naar het café in de Bathmense kerk.
Naar het taalcafé wel te verstaan. En dat laatste daar draait het om:
wel te verstaan.*

Het klinkt wat luchtig maar de aanleiding is dat niet. Het is namelijk een initiatief om buitenlandse vluchtelingen kennis te laten maken met de Nederlandse taal. Met als doel dat zij een klein gesprekje kunnen volgen en zelf iets kunnen vertellen of een vraag kunnen stellen. Heel eenvoudig, maar toch. Essentieel om je meer thuis te voelen en mee te kunnen doen in een groep. Het initiatief ontstond vanuit de Bibliotheek Deventer toen begin dit jaar overal in Deventer en omgeving Oekraïense vluchtelingen werden opgevangen. Al vrij snel bleek dat er behoefte was om gericht iets te doen aan de taalbarrière. Korte bijeenkomsten werden opgezet in de vorm van vrije deelname en vrije inloop per avond. De naam Taalcafé was snel geboren.

Ook in Bathmen kwam er een Taalcafé van de grond, ondersteund door professionele hulp vanuit de gemeente Deventer.

Docente Jet Rootlieb is de spil in de opzet van de lessen en de ondersteuning van de Bathmense vrijwilligers.

*De vrijwilligers bereiden de lessen voor onder leiding van docente Jet Rootlieb.
Vlnr: Ineke Hogeweg, Jet Rootlieb, Gera Ploeg, José Vijver en Ilse Tukker.*

Begin september kwam er een eind aan de beschikbaarheid van een goede locatie voor de Bathmense bijeenkomsten. Op initiatief van enkele kerkelijke vrijwilligers werd aangeklopt bij de plaatselijke kerk. Een passende oplossing was snel geregeld. Erg fijn voor de club vrijwilligers en de deelnemers.

Ook fijn voor de kerkgemeenschap om zo een steentje te kunnen bijdragen.

Of het Taalcafé voor lange tijd in de kerk plaatsvindt is nog niet duidelijk. In elk geval gaan ze tot eind dit jaar van dit onderkomen gebruik maken.

Terug van weggeweest: Koffie/thee in de kerk

Vanaf nu elke **derde** vrijdagochtend om **10.00 uur tot ongeveer 11.00 uur.**

De eerste keer is vrijdag 21 oktober.

Boerderijdienst op het erf van de familie in 't Hof.

Foto's: Otto Westra

Startzondag: aan tafel!

- Met een puzzelstuk de goede tafel zoeken

Voor de tafelgesprekken: vragen uit de kletsput en spelletjes.

Voor luisteraars thuis een kwis.

Liturgie vieren.

In de kring het slotlied en de zegen en voor iedereen een stukje fruit.

Gezelligheid voor de contactpersonen

Het was de bedoeling om elk jaar elkaar in een gezellige setting te ontmoeten. Helaas was het alweer drie jaar geleden dat dat aan de orde was. Gelukkig kan het weer.

Vrijdag 9 september kwamen de contactpersonen van het hele buitengebied van Bathmen en de sectie Okkenbroek samen bij But – en – Boules in Holten.

Johan en Gerrie Brilman zijn fanatieke jeu-de-boulers die meerdere keren per week op hun accommodatie te vinden zijn. Zij wilden onze gastheer en -vrouw zijn. Samen met twee mede-clubleden hadden zij de koffie klaar om 19.00 uur. Iets lekkers erbij was gebakken door diverse sectiecoördinatoren. Na uitleg van de spelregels konden we op 8 banen aan de gang. De regen was net opgehouden. Leuk om te zien hoe men gelijk fanatiek het spel beoefent. Een uurtje later werd het tijd voor een drankje en een hapje.

Tineke had allerlei heerlijkheden voorbereid. De stemming zat er dan ook goed in. Het is goed om af en toe bij elkaar te zijn en de tijd te hebben om te ontdekken wat de ander bezighoudt. Vanaf deze plaats willen Tineke en ik (Ankie) nogmaals allen bedanken voor de gedane arbeid. Fijn dat we telkens een beroep op jullie kunnen doen. Een extra welkom voor Aard Jan Kram die ons team komt versterken. Hij gaat de lege plaats die is ontstaan na het vertrek van Ria Smijs invullen. Ria ook aan jou dank voor wat je hebt kunnen doen.

Natuurlijk ook dank aan de jeu-de-boules vereniging van Holten waar we zo gastvrij zijn ontvangen.

Tineke Dragt en Ankie Borger

Op zaterdag 17 september kwamen de contactpersonen van Bathmen Binnen samen in de kerkzaal. Een aantal vrijwilligers van de stichting Fooruit kwamen ons vertellen over hun handicap en welke hulpmiddelen er zijn. Fooruit is een belangenorganisatie, die actief is “met en voor” mensen met een beperking en/of chronische ziekte in Deventer.

Met een kopje koffie en lekkere koek gebakken door Gerrie Flierman stelden de vrijwilligers zich voor. We verdeelden ons in vier groepjes en op verschillende plekken in de kerk gaven de vrijwilligers voorlichting over hun beperking.

Zo was er een parcours voor rolstoelgebruikers, oefenden we met het lopen met krukken, kregen we een blinddoek voor om te voelen hoe het is om een wandelingetje te maken, oefenden we ons reukorgaan, hoorden we over longziektes en leerden we over slechthorendheid. Gelukkig was er ook tijd voor een drankje, hapje en een praatje.

Het was een gezellige en tegelijkertijd leerzame middag. Dank aan een ieder die heeft mee georganiseerd en gekomen is!

Géke Veldwachter en Janneke van Schooten

Op verzoek van de leden van de ZWO het gedicht da ik gebruikt heb bij de opening van onze laatste vergadering. Mooi genoeg om nog eens na te lezen vonden de leden.. Met dank aan de schrijfster: Geke Maes.

Ik houd mijn hart vast

Als ik op tv
de beelden van ons land zie
Aan het scrollen ben
door online reacties
Denk ik met weemoed
terug aan de tolerantie
De openheid waarmee
we zijn opgegroeid
En hoe die toch zo snel
met haat is overgroeid

Als op straat
de leuzen op me afkomen
Dan vraag ik me af
hoe het zover is gekomen

Bij iedere vlag andersom
draait mijn maag zich om
Hier staat dan wel mijn huis
maar voel ik me nog thuis?

Ik houd me vast
aan wat ik van dichtbij zie
Een vriendelijk gebaar
vurige ambities
Nuance in gesprek
niet iedereen is anti

Ik houd mijn hart vast
maar houd me vast aan
wat ons vasthoudt
aan elkaar

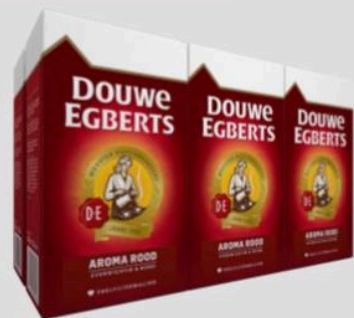
Geke Maes | @same_geek

Het is al weer een tijd geleden dat u iets heeft kunnen lezen over inzameling van de Douwe Egberts zegels en de zegeltjes van de Pickwickthee. Toch hebben er al regelmatig mensen zegels gebracht in mijn brievenbus: Woertmansweg 30. FIJN!! Ondertussen zijn al deze zegeltjes geteld en kan ik al een prachtig getal typen. Bij elkaar is de tussenstand: **105.000** punten en daar zitten de zegeltjes nog niet eens bij die in de doos zitten, die in de kerk staat. Daar ga ik de komende maand mee aan de

slag. Voor elke 500 punten krijgt de voedselbank 1 pak koffie.

Tussenstand: 210 pakken koffie !

Wat een bijdrage leveren we zo weer met elkaar!

Wil Mandersloot

Gerard en Willy Vaags zijn onlangs verhuisd van de Larenseweg naar:

Polakstraat 15A
7437 AR Bathmen
Het telefoonnummer blijft gelijk

Willemien Twellaar-Dijkerman

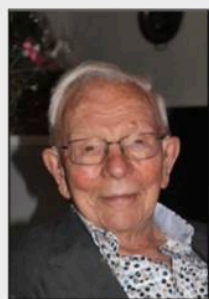
Liefde, kracht, troosten, dat zijn de woorden die we samen met kinderen en kleinkinderen verbonden aan het leven van Willemien Twellaar-Dijkerman. Ze overleed op 23 augustus 2022 in de gezegende leeftijd van 101 en een half jaar. Samen met kinderen en kleinkinderen werd dat 2 maanden geleden vol blijdschap gevierd. En Willemien genoot ervan! Zoals ze van zoveel dingen kon genieten. Als 8ste van 10 werd ze op 30 december 1920 geboren in het gezin van de stuwwachter aan de Wippert. In dat eenvoudige gezin leerde ze genieten. En dat deed ze! Op haar 20ste trouwde ze met Ebbe Twellaar, en toen er een slaapkamer bijgebouwd was, trok het jonge paar in op de boerderij aan de Oostermaatsdijk. Daar werden hun Marietje, Jan en Wilma geboren.

Het verdriet was groot, toen haar oudste overleed. Toch vond ze de kracht met haar verdriet haar leven weer te leven! Vol belangstelling was ze voor iedereen. Ze zag de noden van mensen, en troostte of maakte plek aan tafel, wanneer dat nodig was. Ze genoot van het bezoek, zoals ze van zoveel genoot, als haar voeten konden dansen, als haar handen konden breien, haken en borduren, als haar ogen verre landen zagen, als haar oren nieuwe verhalen hoorden, als haar neus de zelfgeekweekte bloemen kon ruiken, als haar mond kon praten, en was ze opperbest in troosten! Meer dan 80 jaar woonde ze aan de Oostermaatsdijk. Vol liefde ontfermde ze zich over ieder die op haar pad kwam. Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, met haar scherpe geest hield ze alles bij, en wist ook veel! Willemien was een vrouw met een heel groot hart. En zelfs als je weet dat tijd van leven eindig is, en weet dat je haar los moet laten, is dat pijnlijk en heel verdrietig. Zo'n vrouw kun je niet missen. Op 29 augustus hebben kinderen, klein- en achterkleinkinderen haar aan de aarde toevertrouwd en in de hand van God neergelegd. Met liefde, heel veel liefde. We wensen de familie heel veel troost toe!

Ds. Anneke Kruithof-Looije

Egbert-Jan Lensink

Op 1 september 2022 is Jan Lensink gestorven in de leeftijd van 92 jaar. Hij werd niet meer wakker, nadat hij de avond daarvoor naar bed was gegaan. De dag was op 31 augustus als altijd geweest: samen oud geworden – recentelijk in juni het 60-jarig huwelijksjubileum gevierd in De Brink – woonden Gerrie en hij zelfstandig in hun huis aan de Noteboomstraat 33. En dan vindt dat plaats waar je wel mee rekent op deze leeftijd, maar bij het slapen gaan niet verwacht werd. 'Tijd om afscheid te nemen was er niet. Dat doet ons allen veel verdriet', zegt de rouwkaart hierover.

En ook: 'Al jouw liefde heb je ons gegeven. Met die herinnering zullen we verder leven'. Herinnering aan de jonge jaren van Jan in de Kring van Dorth.

Herinnering aan samen met Gerrie in de Noteboomstraat wonen, eerst lange tijd op nummer 11. Daar vader en moeder worden, later opa en oma. Herinnering aan het werken vanuit de melkfabriek, het nummer van elke melkbus uit je hoofd weten. Herinnering aan vrolijk zingen met de Bêkezangers. Herinnering aan ambtsdrager zijn in onze kerk en hulpkoster ook. Herinnering aan een tevreden mens die het tot het laatst heerlijk vond om in de tuin bezig te zijn.

Als hulpkoster zal Jan vast wel eens de zandloper van de klassieke preekstoel hebben gezien of zelfs in handen gehad. Die werd tijdens de afscheidsdienst op 8 september symbool voor zijn tijd van leven, die vanaf de eerste tot de laatste zandkorrel door het middelpunt daarvan was gestroomd.

Middelpunt God, zeiden we tegen elkaar. Die geeft ons vertrouwen dat het leven van Jan niet in het niets is opgelost, maar geborgen zijn als de zandkorrels in de onderste helft van de zandloper.

Ds. Gert Wijnstok

Hermina Janna (Herma) Reilink – Muilerman

In de leeftijd van 76 jaar is op 31 augustus j.l. ons gemeentelid Herma Reilink overleden. Zij was al langere tijd ziek. En nu was haar lichaam op. Herma groeide op in Bathmen. Na haar huwelijk, 58 jaar geleden, met Henk Reilink trok ze bij hem en zijn ouders in op de boerderij 'Olde Markvoort' aan de Wikkemaatsweg 3, Kring van Dorth. Hier voelde ze zich thuis. Ze hadden een gelukkig huwelijk waarin 4 kinderen werden geboren: Janny, Anja, Erik en Martin. Herma genoot van haar gezin, het werk op de boerderij en in de bloementuin. Ze genoot van het zorgen voor haar ouders en schoonouders en later voor de 9 kleinkinderen die geboren werden en haar achterkleinzoon Thomas. Ze zei dan ook tegen me: 'Ik heb een rijk leven gehad'. In haar afscheidsdienst stonden we stil bij haar huwelijksstekst uit

Romeinen 15 vers 7. Dat wilde ze graag. Hier staat: 'Aanvaard elkaar, zoals Christus u heeft aanvaard'. Deze woorden en dit geloof hebben – mede – richting aan haar leven gegeven. Ze bracht ze in praktijk. Niet alleen in haar huwelijk en in haar gezin, maar ook in de buurt, het verenigingsleven en in haar vrijwilligerswerk voor de kerk. Zo was ze jaren lid van de H.V.D., zelfs een aantal jaren als voorzitter. En in die hoedanigheid heeft ze heel wat bezoeken afgelegd.

Daar zijn wij haar dankbaar voor!

Op woensdag 7 september hebben we in crematorium 'de Omarming' in Zutphen afscheid van Herma genomen. Wij bewaren haar in ons hart en vertrouwen haar toe aan de liefde van God.

Hanneke Overduin

Herman Bronsvoord

Op zondag 4 september is gestorven Herman Bronsvoord in de leeftijd van 81 jaar. Samen met zijn vrouw Toos woonde Herman aan de Klumperstraat 23. Veel mensen kenden hem van de woonwinkel, het familiebedrijf aan de Schoolstraat dat zijn oorsprong had in Loo, waar Herman opgroeide met zijn zus Tonny en broer Johan.

Herman was een vriendelijke man met een groot hart. Een man van verbinding die graag mensen om zich heen had en actief was op velerlei gebied.

Zo was hij vrijwilliger bij het Rode Kruis en lid van de winkeliersvereniging en de Oudheidkundige kring.

Herman was ook medeoprichter van de Bêkezangers waar hij graag meezong.

Bovenal was hij een lieve echtgenoot, vader van zijn kinderen en trotse opa van zijn kleinkinderen. Zeventien jaar geleden viel hij van de ladder en vanaf die tijd was er altijd wel zorg. De laatste 5 jaar ging hij verder achteruit en werd steeds minder mobiel. Toen vorig jaar zoon Hans overleed was dat een enorme klap en een diep verdriet. Thuis werd hij liefdevol verzorgd door Toos tot het echt niet meer ging. De laatste weken verbleef Herman in het Dijkhuis waar hij ook gestorven is.

Tijdens de afscheidsdienst op 10 september in een volle Dorpskerk werd Herman in liefde herdacht. Er klonk mooie muziek van Ingeborg en de Bêkezangers zongen liederen. Uit de bijbel klonk het verhaal van Noach en trok het leven van Herman in vogelvlucht aan ons voorbij.

In het geloof dat Herman Thuis is gekomen hebben we hem toevertrouwd aan God.

Ds. Hanneke Diermanse

BEZINNING EN ONTMOETING

De zomerstop is duidelijk voorbij, er is weer brandstof deze maand.

- **Vrijdag 7 oktober** gaan we weer meditatief wandelen; we verzamelen om **10.00 uur** op de parkeerplaats halverwege de Oostermaatsdijk.
- **Dinsdag 11 oktober** komen we voor het eerst '**Aan tafel!**' in de Dorpskerk in Bathmen. Ervaar bijbelse maaltijdverhalen aan den lijve. We beginnen om **20.00 uur**.
- Op **dinsdag 1 november** vragen we ons af waar ons voedsel vandaan komt. De voedselpioniers uit Lettele verzorgen dan een maaltijd. In verband met de maaltijd zijn er kosten aan verbonden, **7,50 euro**, en is het fijn als u zich opgeeft!
- **Woensdag 12 oktober van 10.00 tot 11.30 uur** in Dorpskerk Bathmen bespreken we een essay van Jonathan Sacks.
- **Maandag 17 oktober** praten we van **20.00 tot 21.30 uur** in de kerk van Okkenbroek over geloofs- en levensvragen met Bijbelverhalen als uitgangspunten, "Geloven nu".
- **Woensdag 26 oktober vanaf 20.00 uur** in Dorpskerk Bathmen wijdt Dr. Alfred Bronswijk ons in in de mysteries van de christelijke symboliek.

Weet u welkom!

STICHTING MUZIEKKRING BATHMEN

Riedbach Pianotrio

Op zondag 16 oktober komt het Riedbach Pianotrio naar Bathmen. Het Riedbach Trio bestaat uit Valentine Blangé - viool, Simon Velthuis - cello en Daan Oostdam - piano.

Valentine Blangé studeert viool aan het Conservatorium in Amsterdam. Ze ontwikkelde een grote passie voor kamermuziek en orkestspel. Daarnaast volgde ze masterclasses en won prijzen op o.a. Prinses Christina Concours. Simon Velthuis studeerde cello aan het Conservatorium te Amsterdam en is werkzaam bij verschillende orkesten in binnen- en buitenland. Hij is cellist bij het Intercontinental ensemble en vormt een duo met Valentine.

Daan Oostdam is pianist en studeert aan de masteropleiding van het Conservatorium van Amsterdam waar hij les krijgt van Frank Peters. Daan won prijzen op meerdere concoursen zoals het Prinses Christa Concours, Prix Dominique en van het jong talenten programma van Artez. In Bathmen staan werken van Schumann, Bizet en Rachmaninov op het programma.

Zondag 16 oktober 2022,

Dorpskerk Bathmen.

Aanvang: 19.30 uur.

Toegang: € 17,50,

Donateurs € 12,50.

Jongeren tot 18 jaar gratis toegang.

WERKGROEP "OPEN KERK"

Met ondersteuning van de werkgroep "Open Kerk" gaat de schilderclub "Salland" dit jaar opnieuw tijdens de herfstvakantie van de scholen, exposeren in onze Dorpskerk.

Sinds enkele jaren komt wekelijks een groepje creatievelingen uit Bathmen, Loo en Deventer in het NoaberLokaal in Loo bij elkaar om daar samen te schilderen. Zij maken heel gevarieerd schilderwerk, van expressionistisch via realistisch en surrealistisch tot abstract aan toe.

Deze schilderclub heeft zichzelf de naam schilderclub "Salland" toebedeeld en wil graag hun nieuwste werken aan een breed publiek laten zien.

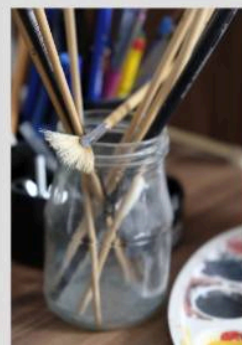
De herfstexpositie "Kreatieve Kwasten in de Kerk" is te bezichtigen op:

Zaterdag 15 en 22 oktober van 11.00-15.00 uur

Zondag 16 en 23 oktober van 13.30-16.00 uur

Woensdag 19 oktober van 13.30-16.00 u

Eén van de leden van de schilderclub "Salland" is aanwezig voor ontmoeting.

De Paaskaars

In veel kerken brandt op zondag de zogenaamde Paaskaars. Die kan aan het begin van de kerkdienst worden aangestoken. Een mooie taak voor het zogenoemde kind van de zondag, dat op deze manier bij de kerkdienst wordt betrokken. In andere kerken zoals die van ons, brandt de Paaskaars als de eerste kerkgangers binnenkomen. Dat is dan het werk van de koster, die de kaars na de kerkdienst ook weer dooft als de laatste kerkganger de kerk heeft verlaten.

Geen kerkdienst zonder het licht van de Paaskaars, die één keer per jaar in de Paaswake nieuw wordt binnengebracht. Teken van Jezus Messias, de uit de dood verrezen Heer, die daarom als het licht van de wereld wordt begroet. Elke kerkdienst, het hele jaar door, mag in dit licht plaatsvinden.

Wie weet gaat je tijdens de kerkdienst wel een lichtje op: door een lied of muziek, de lezing, de woorden van de voorganger daarbij, stilte. 'There is a crack a crack in everything, that's how the light gets in', zong Leonard Cohen dertig jaar geleden al. En mogelijk ga je dan lichter – in die andere betekenis – uit de kerk weg dan dat je bent binnengekomen.

In Okkenbroek steekt de ouderling van dienst aan het begin van de kerkdienst met het licht van de Paaskaars meteen twee tafelkaarsen aan. Een mooi ritueel om dit Goddelijk licht voor ogen te plaatsen. En is er kindernevendienst, dan gaat dit licht in een lantaarntje mee!

Ds. Gert Wijnstok

Nieuw seizoen van de oecumenische vespers in de Dorpskerk te Bathmen

De oecumenische vespervieringen van de kerken Bathmen, Okkenbroek en Lettele beginnen aan een nieuw seizoen! In de donkere maanden voor Kerstmis en tot Pasen komen we samen voor een moment van rust, meditatie, verstillen en gezang in het koor van de Dorpskerk in Bathmen. We volgen daar de liturgie van de vesper in de eeuwenlange traditie van monniken en monialen die iedere avond samen baden en nog bidden, de tijd van het afsluiten van de dag. De tijd om de dag te overdenken, de tijd om ons bewust te worden van God, van onszelf en de wereld om ons heen.

Het moment om bescherming te vragen voor de nacht en de dagen die komen gaan. Het moment om te danken voor het leven. Bezoekers van de dienst waarderen vooral de rust en stilte, het even helemaal tot jezelf komen.

Waar: in de Dorpskerk Bathmen.
Tijd: zaterdag om 19:00.
Data: 8 oktober, 22 oktober, 12 november, 26 november, 10 december, 2022.
21 januari, 28 januari, 11 februari, 25 februari, 11 maart, 25 maart 2023.

kinderkerk

**aan
tafel!**

bij elkaar komen,
praten over de moed
erin houden en
samen eten

Dorpskerk
zondag 2 oktober
van 10 tot 11 uur
wel:kom

Op zondag 11 september
zijn Femke Bruggeman en
Stijn van Baalen getrouwd.
De huwelijksinzegening
vond plaats in paviljoen
het Buitenhuis in Ewijk,
temidden van een kring
familie en vrienden.
Wij wensen het bruidspaar
veel liefde en geluk en
Gods zegen!

Regiokerkendag: Aan Tafel!

Zondag 9 oktober is er weer een regiokerkendag. En gelukkig: zonder corona-beperkingen!

We vieren onze verbondenheid met elkaar in een feestelijke kerkdienst, waaraan diverse voorgangers uit onze regio meewerken en ook de cantorij zal meezingen. Vervolgens is er koffie drinken met een taartenbuffet.

Na de kerkdienst en de koffie zal het thema **"Aan Tafel"** verder worden uitgediept. Het idee is om aan tafels in kleine groepjes of tijdens een Emmaüswandeling in gesprek te raken met elkaar. De keuze hiervoor staat vrij. De groepjes krijgen eenvoudige vragen over het thema mee.

Graag willen we vooraf ongeveer het aantal bezoekers weten dat in de kerkdienst aanwezig zal zijn. Daarom is het fijn dat je je voor deze dienst opgeeft. Er ligt een intekenlijst in de kerkgebouwen. Ook kun je een mailtje sturen aan: inekehogeweg1@gmail.com.

We zijn ook dit jaar te gast in de Lebuïnuskerk in Deventer. De dienst begint om **10.30 uur** en de planning is om ca. **13.00** uur af te sluiten. Kom je met de auto: je kan gratis parkeren aan de overzijde van de IJssel en dan eventueel met de pont oversteken. De aanvangstijd is daarop afgestemd.

De dienst zal ook te volgen zijn via kerkdienstgemist.nl.

Natuurlijk hopen we op een heel goede opkomst!

Er wordt een projectkoor gevormd voor deze dag. Een ieder die daar aan deel wil nemen, kan komen oefenen op woensdagavond in de Ichthuskerk te Colmschate van 20.00 uur tot 21.00 uur. Daar zal onder leiding van Gery Versteeg gezongen worden.

ELKE WOENSDAG VAN 19.00 TOT 19.30 UUR AVONDWAKE

De eerste woensdag ná het begin van de oorlog in Oekraïne begonnen we met een avondwake. Inmiddels is het niet alleen de oorlog daar die ons bezig houdt, er zijn de afgelopen periode veel dingen bij gekomen waar we ons (grote) zorgen om maken. Stikstof, energieprijzen, vluchtelingen, komt er weer een coronagolf, enzovoort enzovoort. En dan heeft iedereen daarbij zijn/haar eigen persoonlijke zorg en gedachten. We willen graag door middel van deze wake aandacht vragen voor al deze problemen en blijven dus doorgaan. We luisteren naar liederen, een tekst en kunnen een kaarsje aansteken. Na afloop is er mogelijkheid voor eventueel een gesprek.

VIERINGEN

Kijk op de site: www.kerkbathmenokkenbroek.nl voor de meest actuele informatie over de kerkdiensten. De vieringen zijn live – digitaal – te bekijken en te beluisteren via kerkdienstgemist.nl en ook op een ander moment terug te zien.

zaterdag 1 oktober

18.30 Avondgebed Dijkhuis met mevr. Hanneke Overduin

zondag 2 oktober 3e zondag van de herfst

10.00 Bathmen Eredienst met ds. Gert Wijnstok
Bathmen Bijzonder

10.00 Okkenbroek Eredienst met ds. J.H. Weijenberg (Harfsen)
collecte: Kerk en Israël

zaterdag 8 oktober

19.00 Bathmen Vesper

zondag 9 oktober 4e zondag van de herfst

10.30 Deventer Eredienst, *regiokerkendag*
GEEN DIENSTEN IN BATHMEN-OKKENBROEK

zaterdag 15 oktober

18.30 Dijkhuis Avondgebed met mevr. Ans Steunenberg (Holten)

zondag 16 oktober 5e zondag van de herfst

10.00 Bathmen Eredienst met ds. M. Sandijk-van der Wal (Holten)

10.00 Okkenbroek Eredienst met ds. Gert Wijnstok
Maaltijd van de Heer, Kindernevendienst
collecte: Dorcas

zaterdag 22 oktober

19.00 Bathmen Vesper

zondag 23 oktober 6e zondag van de herfst

10.00 Bathmen Eredienst met ds. A. Kruithof-Looije (Zwolle)
Okkenbroek Géén dienst

collecte: Kerk in actie, Pakistan

zondag 30 oktober 7e zondag van de herfst

10.00 Okkenbroek Eredienst met ds. Gert Wijnstok
Bathmen Géén dienst

collecte: War Child

zaterdag 5 november

18.30 Dijkhuis Avondgebed met mevr. Hanneke Overduin

zondag 6 november 8e zondag van de herfst

10.00 Bathmen Eredienst met ds. Gert Wijnstok

10.00 Okkenbroek Eredienst met ds. A. Kruithof-Looije (Zwolle)
collecte: Unicef

LEZINGEN

2 oktober Habakuk 3,1-3.16-19 Psalm 37,1-11 Lucas 17,1-10

9 oktober 2 Koningen 17,24,29-34 Psalm 113 Lucas 17,11-19

16 oktober Genesis 32,23-32 Psalm 121 Lucas 18,1-8 Elisa 2 Koningen 2,19-25

23 oktober Jeremia 14,7-10.19-22 Psalm 84 Lucas 18,9-14 2 Koningen 4,8-37

30 oktober Genesis 12,1-8 Psalm 32 Lucas 19,1-10 2 Koningen 5,1-19a

6 november Jesaja 1,18-26 Psalm 17 Lucas 19,41-48 2 Koningen 5,19b-27

COLOFON

Het Kerkblad verschijnt 11 keer per jaar
in een oplage van 670 stuks.

Redactieleden	Henk Oplaat Martien Vermeulen Géke Veldwachter
Opmaak en eindredactie	Henk Broekhuis Wil Mandersloot Janneke van Schooten

Het volgende **Baoken**
verschijnt op
vrijdag 4 november
Lever kopij uiterlijk
woensdag 19 oktober
12 uur 's middags aan!
kopij kunt u sturen naar:
redactie@kerkbathmenokkenbroek.nl

We vragen iedereen die niet op een foto
in Het Baoken wil komen,
zich te melden bij de redactie.
Als u geen bezwaar heeft,
hoeft u niets te ondernemen.

GOED OM TE WETEN

Protestantse Gemeente Bathmen-Okkenbroek

Postbus 97, 7437 ZH BATHMEN
<http://www.kerkbathmenokkenbroek.nl>

Kerk Okkenbroek, Oerdijk 228
Dorpskerk Bathmen, Kerkplein 3

Beheer/berichten voor website:

website@kerkbathmenokkenbroek.nl

Scriba

Henk van der Kolk, 06 15408989
scriba@kerkbathmenokkenbroek.nl

Voorzitter kerkenraad

Frits Mandersloot, 0570 540294
voorzitter@kerkbathmenokkenbroek.nl

Predikant

ds. Gert Wijnstok, 06 10459883
ds. Hanneke Diermanse, 06 12530281
predikant@kerkbathmenokkenbroek.nl

Kerkelijk werker

Hanneke Overduin, 0570 854652 / 06 50968134
kerkelijkwerker@kerkbathmenokkenbroek.nl

Contactpersoon diaconie

Tonny Oplaat, 06 13166996

Ledenadministratie en aan- en afmelden Baoken

Griet Wartena, 0570 542779 / 06 18832765
kerkelijkbureau@kerkbathmenokkenbroek.nl

Huren ruimte kerkgebouwen

André Olden, 06 11608714
verhuur@kerkbathmenokkenbroek.nl

Kosterszaken

koster@kerkbathmenokkenbroek.nl

Vervoer van / naar kerk Bathmen

Gerard Fransen, 0570 654703

Vervoer van / naar kerk Okkenbroek

Jeroen Koldewijn, 0570 551075

Melden ziekenhuis of verpleeghuis opname / ontslag

Hermien Brinkman, 0570 543175
b.g.g. Mieneke Jansen, 0570 541320

Voor uitvaartdienst

neem a.u.b. contact op met
predikant of kerkelijk werker

Banknummers

Kerkelijke bijdrage:	NL32RABO0373726511
Algemeen:	NL91RABO0305703714
ZWO:	NL60RABO0305737155
Diaconie:	NL94RABO0305703854

<i>Verschijningsdatum</i>	<i>kopij inleveren vóór</i>
---------------------------	-----------------------------

2 december	16 november
6 januari	14 december

REGELMATIG BEZOEKT
DOMINEE DE HEER DE
ONKERKELIJKE IN
HAAR DORP...

OP NAAR DE
HEIDENEN!

HALLO, IK
BEN VAN...

JAJA, IK WEET WEL
WAAR U VAN BENT!
MAAR KOMT U TOCH
MAAR BINNEN...

IK ZEG HET MAAR METEEN: IK BEN
ATHEIST! MAAR DAT VIND IK NOG
GEEN REDEN OM ONBELEEFD TE
ZIJN TEGEN UW SOORT. KOFFIE?

GRAAG!

IK GELOOF D'R ALLEMAAL NIET
IN HOOR! MOET JE ZIEN WAT
EEN ROTZOOI HET IS IN DE
WERELD...!

IK LEES DE BIJBEL WEL HOOR!
EN DAAR STAAT TOCH ECHT HEEL
WAT ANDERS IN DAN WAT DIE
"GELOVIGEN" ER VAN MAKEN....

**LIEFDE! TOLERANTIE!
GERECHTIGHEID! VREDE!**
KOM DAAR NOG MAAR ES
OM TEGENWOORDIG!

HET MOOISTE BIJBELVERHAAL VIND IK
DAT VAN JEZUS DIE DE TOLLENAARS
DE TEMPEL UIT SODEMIETERT...

HIJ HAD VAN MIJ NOG VERDER
MOGEN GAAN! OOK AL DIE
MISBRUIKENDE PRIESTERS, HELLE-
PREKERS EN HUICHELAARS ERUIT!

NIKS PERSOONLIJKS HOOR!
IK VIND: WAT JE EIGEN MENING
OOK IS, MET JE MEDEMENS
GA JE FATSOENLIJK OM!

NOU, FIJNE
DAG NOG!

KOM GERUST NOG ES
LANGS VOOR 'N BAKKIE!

WAT EEN
GEDREVEN
GELOVIGE!

